

Sygn. akt II K 30/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2015r

Sąd Rejonowy w Krotoszynie II Wydział Karny z siedzibą w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Wojtkowiak- Mielicka

Protokolant: st. sekr. sąd. M. Ciszak

przy udziale Prokuratora : Agaty Kopczyńskiej

po rozpoznaniu w dniach 19 stycznia, 16 marca, 6 maja, 6 lipca, 31 sierpnia, 19 października, 14 grudnia 2015r sprawy :

W. K.

s. R. i L. zd. S.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to ,że :

I. w nocy 16/17 maja 2014r w miejscowości Z. przy ul. (...), woj. (...) przed budynkiem (...) Strażaka gdzie odbywała się uroczystość rodzinna, publicznie i bez powodu uderzył ręką z zaciśniętą pięścią w twarz nieletnią M. S. (1), która doznała stłuczenia twarzy okolicy lewego kąta żuchwy, co naruszyło czynności narządu jej ciała na okres poniżej 7 dni okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego

t. j. o przestępstwo z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

II. w nocy 16/17 maja 2014r w miejscowości Z. przy ul. (...), woj. (...) przed budynkiem (...) Strażaka gdzie odbywała się uroczystość rodzinna, publicznie i bez powodu wspólnie i w porozumieniu z J. S., K. S. (1), P. K. uderzał rękoma i nogami po całym ciele P. B., który doznał powierzchownego stłuczenia mnogich okolic ciała, zwłaszcza głowy, grzbietu i ręki prawej , narażając go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub art. 157 § 1 kk, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego

t. j. o przestępstwo z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

K. S. (1)

s. J. i L. zd. R.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to ,że :

III. w nocy 16/17 maja 2014r w miejscowości Z. przy ul. (...), woj. (...) przed budynkiem (...) Strażaka gdzie odbywała się uroczystość rodzinna, publicznie i bez powodu wspólnie i w porozumieniu z W. K., J. S., P. K. uderzał rękoma i nogami po całym ciele P. B., który doznał powierzchownego stłuczenia mnogich okolic ciała, zwłaszcza głowy, grzbietu i ręki prawej , narażając go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub art. 157 § 1 kk, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego

t. j. o przestępstwo z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

J. S.

s. J. i L. zd. R.

ur. (...) w K.

oskarżonego to, że :

IV. w nocy 16/17 maja 2014r w miejscowości Z. przy ul. (...), woj. (...) przed budynkiem (...) Strażaka gdzie odbywała się uroczystość rodzinna, publicznie i bez powodu wspólnie i w porozumieniu z W. K., K. S. (1), P. K. uderzał rękoma i nogami po całym ciele P. B., który doznał powierzchownego stłuczenia mnogich okolic ciała, zwłaszcza głowy, grzbietu i ręki prawej, narażając go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub art. 157 § 1 kk, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego

t. j. o przestępstwo z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

P. K.

s. W. i W. z.d. M.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że :

V. w nocy 26 / 27 kwietnia 2014r w miejscowości Z. przy ul. (...), woj. (...) na chodniku, publicznie i bez powodu uderzył ręką z zaciśniętą pięścią w twarz nieletniego K. G. (1), który doznał stłuczenia twarzy, co naruszyło czynności narządu jego ciała na okres poniżej 7 dni okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego

t. j. o przestępstwo z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

VI. w nocy 16/17 maja 2014r w miejscowości Z. przy ul. (...), woj. (...) przed budynkiem (...) Strażaka gdzie odbywała się uroczystość rodzinna, publicznie i bez powodu wspólnie i w porozumieniu z J. S., K. S. (1), W. K. uderzał rękoma i nogami po całym ciele P. B., który doznał powierzchownego stłuczenia mnogich okolic ciała, zwłaszcza głowy, grzbietu i ręki prawej, narażając go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub art. 157 § 1 kk , okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego

t. j. o przestępstwo z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

VII. w nocy 16/17 maja 2014r w miejscowości Z. przy ul. (...), woj. (...) przed budynkiem (...) Strażaka, umyślnie dokonał uszkodzenia karoserii samochodu osobowego m-ki F. (...) nr rej. (...) w ten sposób, że popychając na samochód nieustaloną osobę powodując wgniecenia i zarysowania karoserii tylnych lewych drzwi oraz kopiąc kilkakrotnie nogą w lewą część tylnego zderzaka samochodu powodując zarysowania i odpryski powłoki lakierniczej z pęknięciem zderzaka, powodując straty w wysokości co najmniej 500,00zł działając na szkodę D. P.

t. j. o przestępstwo z art. 288 § 1 kk

1. Oskarżonego **W. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyżej opisanego w pkt. I tj. występku z art. 157§2kk w związku z art.57a§1kk i za to na podstawie tych przepisów skazuje go na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności

2. Oskarżonego W. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyżej opisanego w pkt. II tj. występku z art. 158§1kk w związku z art.57a§1kk i za to na podstawie tych przepisów skazuje go na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności

3. Na podst. art. 85 kk i art. 86§1 kk wymierza oskarżonemu W. K. karę łączną 4 miesięcy pozbawienia wolności
4. Na podst. art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§2 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu W. K. na okres próby 3 lat
5. Na podst. art. 73§2 kk oddaje oskarżonego W. K. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego
6. Na podst. art. 46§2 k.k. zobowiązuje oskarżonego W. K. do zapłacenia nawiązek na rzecz M. S. (1) w kwocie 500zł i P. B. w kwocie 300zł
7. Oskarżonego **K. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyżej opisanego w pkt. III tj. występku z art. 158§1kk w związku z art.57a§1kk i za to na podstawie tych przepisów skazuje go na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności
8. Na podst. art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§2 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu K. S. (1) na okres próby 3 lat
9. Na podst. art. 73§2 kk oddaje oskarżonego K. S. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego
10. Na podst. art. 46§2 k.k. zobowiązuje oskarżonego K. S. (1) do zapłacenia nawiązki na rzecz P. B. w kwocie 300zł
11. Oskarżonego **J. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyżej opisanego w pkt. IV tj. występku z art. 158§1kk w związku z art.57a§1kk i za to na podstawie tych przepisów skazuje go na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności
12. Na podst. art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§2 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu J. S. na okres próby 3 lat
13. Na podst. art. 73§2 kk oddaje oskarżonego J. S. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego
14. Na podst. art. 46§2 k.k. zobowiązuje oskarżonego J. S. do zapłacenia nawiązki na rzecz P. B. w kwocie 300zł
15. Oskarżonego **P. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyżej opisanego w pkt. V przy przyjęciu, iż oskarżony nie działał publicznie tj. występku z art. 157§2kk za to na podstawie tego przepisu skazuje go na karę 1 miesiąca pozbawienia wolności
16. Oskarżonego P. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyżej opisanego w pkt. VI tj. występku z art. 158§1kk w związku z art.57a§1kk i za to na podstawie tych przepisów skazuje go na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności
17. Oskarżonego P. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyżej opisanego w pkt. VII tj. występku z art. 288§1kk i za to na podstawie tego przepisu skazuje go na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności
18. Na podst. art. 85 kk i art. 86§1 kk wymierza oskarżonemu P. K. karę łączną 5 miesięcy pozbawienia wolności
19. Na podst. art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§2 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu P. K. na okres próby 3 lat
20. Na podst. art. 73§2 kk oddaje oskarżonego P. K. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego
21. Na podst. art. 46§2 k.k. zobowiązuje oskarżonego P. K. do zapłacenia nawiązek na rzecz K. G. (2) w kwocie 200zł i P. B. w kwocie 300zł

22. Na podst. art. 46§1 k.k. zobowiązuje oskarżonego P. K. do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłacenie D. P. kwoty 500zł

23. Na podst. art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia wszystkich oskarżonych od ponoszenia kosztów postępowania

24. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokatów H. K. (1), H. K. (2), S. R., T. K., R. K. kwoty po 974,16zł zawierającą podatek VAT z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu oskarżonym

/-/ D. W.- M.

(...)

UZASADNIENIE

W dniu 16 maja 2014r w Z. w (...) Strażaka przy ul. (...) odbywało się przyjęcie zorganizowane z okazji 18-nastych urodzin A. Z. (1). W przyjęciu tym uczestniczyło około 65 osób. Około godziny 20.00-21.00, w czasie gdy trwało już przyjęcie, w okolice (...) Strażaka przyszedli między innymi oskarżony J. S., B. N., S. N., D. Z. (1) i M. M. (2). Nie byli oni zaproszeni na przyjęcie. Przeszli przez teren należący do remizy i udali się w okolice sceny. Mieli ze sobą alkohol w postaci piwa. Chwilę posiedzieli przed sceną, a następnie ponownie udali się w okolice remizy. Niektórzy uczestnicy 18-nastki wychodzili przed salę żeby zapalić papierosa. Na sali obowiązywał zakaz palenia. Przed salą stał między innymi P. B. i palił papierosa. Oskarżony J. S. miał pretensje, że P. B. na niego patrzy. Rozpiął kurtkę tak jakby chciał się bić. P. B. jednak nie zareagował, a będący w pobliżu A. Z. (2) i D. P., dorośli uczestnicy imprezy, kazali oskarżonemu i jego kolegom odejść z terenu remizy. J. S. i jego koledzy po krótkiej dyskusji zareagowali na tą prośbę i odeszli w kierunku miasta.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. S. 304-305 i k.135, zeznania świadków A. Z. (2) k.379v-380 i k.175-177, D. P. k.325, k.163 i k.205-207, P. B. k.343v i k.19-21, P. C. k.344 i k.95, K. S. (2) k.344v-345 i k.102-103, częściowo S. N. k.326 i k.83, A. Z. (1) k.345 i k.29, G. C. k.377v i k.105, K. F. k.377v-378 i k.118 oraz częściowo B. R. k.326 i k.81, D. Z. (1) k.345 i k.91, M. S. (2) k.379v i k.108, B. Z. k.380 i k.210, R. Z. k.171-173, częściowo M. M. (2) k.395v i k.123-124 i B. N. k.395v-396)

W mieście dołączyli do nich między innymi oskarżeni K. S. (1), P. K. i W. K. oraz M. K. i inni młodzi mieszkańcy Z.. Po północy oskarżeni wraz z kolegami postanowili przyjść ponownie pod remizę, gdzie odbywała się impreza i porozmawiać między innymi z P. B..

(dowód: zeznania świadków D. Z. (1) k.345 i k.91, M. K. k.378)

Oskarżeni wraz z kolegami poszli w stronę (...) Strażaka około godziny 2.00. Większość z nich miała założone kaptury na głowy. Podeszli do schodów i zobaczyli, że przed salą stoi P. B., który palił papierosa w towarzystwie innych gości. Oskarżeni stali przed schodami. P. B. stał u szczytu schodów. Najpierw P. B. słownie zaczepił oskarżony J. S.. P. B. kazał im odejść. Oskarżeni jednak nie zareagowali. Oskarżony J. S. podszedł do P. B. i uderzył go w twarz. P. B. zszedł ze schodów chcąc uspokoić oskarżonych i ich kolegów. Nie chciał, by zakłócono przebieg imprezy. Wtedy jednak J. S., K. S. (1), P. K. i W. K. zaczęli bić P. B.. Kilkakrotnie uderzali go rękoma po całym ciele i kilka razy kopnęli go w okolice ręki, głowy i grzbietu. Zaraz po pierwszym uderzeniu goście stojący na zewnątrz lokalu wbiegli na salę i poinformowali pozostałych uczestników, że jakieś osoby ze Z. biją P. B.. Wtedy praktycznie wszyscy uczestnicy 18-nastki wybiegli na zewnątrz i zaczęli szarpać się z oskarżonymi i ich kolegami. Chcieli by oskarżeni opuścili teren reizy. Została też wezwana policja.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonych J. S. 304-305 i k.135, W. K. k.304, K. S. (1) k.305 i k.130, P. K. k. 305v-306, k.226 i k.140, zeznania świadków A. Z. (2) k.379v-380 i k.175-177, K. S. (3) k.325 i k.86, E. K. k.325v-326 i k.40-41, D. P. k.325, k.163 i k.205-207, P. B. k.343v i k.19-21, P. C. k.344 i k.95, K. S. (2) k.344v-345 i k.102-103, A. K. k.344v i k.88, D. N. k.344v i k.93, M. P. k.378v i k.91, P. P. k.378v i k.202, T. P. k.379 i k.193-194, częściowo S. N.

k.326 i k.83, A. Z. (1) k.345 i k.29, G. C. k.377v i k.105, K. F. k.377v-378 i k.118, W. P. k.379 i k.196-197, B. Z. k.380 i k.210, K. Z. k.380 i k.179, P. W. (1) k.380 i k.169-170, J. P. k.396 i k.161, S. Z. k.396 i k.166, K. S. (4) k. 54-55, R. Z. k.171-173 oraz częściowo zeznania świadków B. R. k.326 i k.81, D. Z. (1) k.345 i k.91, M. M. (2) k.395v i k.123-124)

Po tych uderzeniach P. B. leciała krew z twarzy. Został on odwieziony na pogotowie, gdzie wykonano zdjęcie RTG głowy i skierowano do poradni chirurgicznej. Stwierdzono u niego powierzchowne stłuczenia mnogich okolic ciała, zwłaszcza głowy, grzbietu i prawej ręki. Doznane obrażenia naruszyły sprawność jego narządów ciała na okres poniżej 7 dni.

(dowód: opinia biegłego lekarza k.39, historia choroby i płyta RTG k.33)

W czasie szarpaniny z sali wyszła również 16-letnia M. S. (1). Zobaczyła, że znany jej z widzenia oskarżony W. K. szarpie się z uczestnikami 18-nastki. Podeszła do niego i spytała dlaczego przyszedł tu z kolegami. Oskarżony jej nie odpowiedział, a po chwili uderzył ją pięścią w lewą część twarzy. Po tym uderzeniu M. S. (1) zaczęła płakać i leciała jej krew z ust. Bolała ją szczęka i wraz z koleżanką poszła do łazienki. Potem udała się do szpitala w K., gdzie wykonano zdjęcie RTG szczęki. Okazało się, że szczęka nie jest złamana, ale zalecono dalsze badania diagnostyczne. M. S. (1) pojechała wraz z rodzicami do szpitala w K., gdzie znajduje się oddział chirurgii szczękowej. Tam wykonano specjalistyczne badania i stwierdzono stłuczenie okolicy lewego kąta żuchwy. Pokrzywdzona przez kilka dni miała problem z jedzeniem i bolała ją szczęka. Mogła przyjmować tylko płynne pokarmy. Stwierdzone u niej obrażenia ciała naruszyły sprawność jej narządów ciała na okres poniżej 7 dni.

(dowód: zeznania świadków M. S. (1) k.306v-307, k.8 i k.24-25, W. S. k.307, K. S. (3) k.325 i k.85-86, A. Z. (2) k.379v-380 i k.175-177, P. C. k.344 i k.95, D. K. k.344 i k.42-43, A. K. k. 344v i k.88, D. N. k.344v i k.93, K. S. (2) k.344v-345, G. C. k.377v i k.105, K. F. k.377v-378 i k.118, S. Z. k.396 i k.166, częściowo K. G. (2) k.324, dokumentacja lekarska k.10, opinia biegłego lekarza k.31)

Po pewnym czasie szarpanina oskarżonych z uczestnikami 18-nastki przeniosła się w okolice parkingu. Oskarżony P. K. przepychał się z jednym z uczestników przyjęcia w pobliżu samochodu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należącym do D. P.. Oskarżony początkowo popchnął tego mężczyznę na samochód w okolice tylnych lewych drzwi. Wtedy zwrócono mu uwagę, że może uszkodzić samochód. Oskarżony jednak zdenerwował się i zaczął kopać w lewą część tylnego zderzaka samochodu. W wyniku popychania osoby wgnieceniu i zarysowaniu uległy lewe tylne drzwi. W wyniku kopnięć doszło do zarysowania, odprysnięcia powłoki lakierniczej i pęknięcia zderzaka. Koszt naprawy uszkodzonych elementów zderzaka i lewych tylnych drzwi wynosi 500zł.

(dowód: zeznanie świadków D. P. k.325, k.163 i k.20, A. Z. (2) k.379v-380 i k.175-177 oraz M. P. k.378v i k.190-191, P. P. k.378v i k.202, protokół oględzin samochodu k.212-214, materiał zdjęciowy k.214v-216, wycena k.208)

W nocy z 26 na 27 kwietnia 2014r K. G. (2) wraz z A. Z. (1) i K. S. (4) szli placem (...) w Z.. Byli trzeźwi i nikogo nie prowokowali. Obok nich przechodzili P. K., M. S. (2), K. S. (1) i S. N.. K. G. (2) znał te osoby. Wszyscy są w podobnym wieku i mieszkają w Z.. Chodzili do tych samych szkół. K. G. (2) powiedział im „cześć”. Wtedy oskarżony P. K. uderzył go pięścią w twarz. K. G. (2) przewrócił się. Patyk (...) szarpnął go jeszcze za ubranie. K. G. (2) szybko wstał i uciekł do domu, w którym mieszkał A. Z. (1). Razem z nim uciekli A. Z. (1) i K. S. (4). Po tym uderzeniu K. G. (2) miał lekko opuchniętą twarz, ale nie korzystał z pomocy lekarskiej. Miał stłuczenie twarzy.

(dowód: zeznania świadków K. G. (2) k.324, k.35-36, A. Z. (2) k.379v-380 i k.175-177, G. C. k.377v i k.105, A. Z. (1) k.345 i k.29, K. F. k.377v-378 i k.118, M. S. (2) k.379v i k.108, K. Z. k.380 i k.179 oraz K. S. (4) k. 54-55, częściowo wyjaśnienia oskarżonych P. K. k.305v-306 i K. S. (1) k.305 i k.130)

Oskarżeni J. S., W. K., K. S. (1) i P. K. nie byli dotychczas karani.

(dowód: dane o karalności k.72-75)

Oskarżony W. K. nie pracuje i jest zarejestrowany jako bezrobotny. Ma 20 lat i pozostaje na utrzymaniu matki. Nie ma żadnego majątku.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k.304, zaświadczenie z PUP w K. k.79, zaświadczenie z Urzędu Miejskiego w Z. k.69)

Oskarżony P. K. jest uczniem szkoły zawodowej. Ma 19 lat i pozostaje na utrzymaniu rodziców. Nie ma żadnego majątku.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k.304, zaświadczenie z PUP w K. k.76, zaświadczenie z Urzędu Miejskiego w Z. k.68)

Oskarżony J. S. nie pracuje i jest uczniem szkoły zawodowej. Ma 19 lat i pozostaje na utrzymaniu rodziców. Nie ma żadnego majątku.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k.304, zaświadczenie z PUP w K. k.78, zaświadczenie z Urzędu Miejskiego w Z. k.67)

Oskarżony K. S. (1) od grudnia do 31 lipca 2015r pracował w firmie (...) Sp. z o.o. jako ślusarz. W październiku 2015r podjął studia dzienne na Uniwersytecie Przyrodniczym we W.. Ma 21 lat i obecnie pozostaje na utrzymaniu rodziców. Nie ma żadnego majątku.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k.304, zaświadczenie z PUP w K. k.77, zaświadczenie z Urzędu Miejskiego w Z. k.65, zaświadczenie z (...) Przyrodniczego we W. k.420, świadectwo pracy k.421)

Oskarżony W. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i na rozprawie odmówił składania wyjaśnień (k.304v). Po odczytaniu wyjaśnień złożonych w toku dochodzenia (k.158-159) oświadczył, że tak nie wyjaśniał, ale na protokole znajdują się jego podpisy. Sąd ustalając stan faktyczny nie wziął pod uwagę wyjaśnień złożonych przez oskarżonego w toku postępowania przygotowawczego. Sąd wziął jedynie pod uwagę oświadczenie oskarżonego złożone na rozprawie, że nie przyznaje się on do winy. Biorąc jednak pod uwagę zgromadzone w sprawie dowody Sąd uznał, że wina oskarżonego w zakresie obu czynów nie budzi wątpliwości. Odnośnie zarzutu spowodowania obrażeń ciała u M. S. (1), to pokrzywdzona kategorycznie i konsekwentnie zeznawała, że to oskarżony ją uderzył. Znała wcześniej oskarżonego (...) i chciała powstrzymać jego agresję i porozmawiać. Oskarżony natomiast ją uderzył. Sam moment uderzenia widzieli lub słyszeli o tym świadkowie K. S. (3), A. Z. (2), P. C., D. K., A. K., D. N., K. S. (2), G. C., K. F. i S. Z.. Świadkowie ci zeznawali w sposób spontaniczny, a ich zeznania w tym zakresie wzajemnie się uzupełniały.

Oskarżeni W. K., J. S., K. S. (1) i P. K. nie przyznali się do pobicia P. B.. J. S. jedynie potwierdził, że bił B., ale sam. Sąd nie dał wiary tym wyjaśnieniom oskarżonych. Pokrzywdzony P. B. konsekwentnie zeznawał, że zajście po północy sprowokował J. S. i to on go pierwszy uderzył. Potem jednak bili go również pozostali oskarżeni. Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka. Ponadto fakt, że P. B. był bity również przez pozostałych oskarżonych potwierdzili świadkowie A. Z. (2), K. S. (3), E. K., D. P., P. B., P. C., K. S. (2), A. K., D. N., M. P., P. P., T. P. oraz częściowo S. N., A. Z. (1), G. C., K. F., W. P., B. Z., K. Z., P. W. (1), J. P., S. Z., K. S. (4) i R. Z.. Z zeznań tych świadków wynika kategorycznie, że oskarżeni przyszedli w nocy w okolicę remizy z zamiarem wywołania co najmniej zamieszania i użycia przemocy w stosunku do rówieśników, którzy byli uczestnikami przyjęcia.

Oskarżony P. K. nie przyznał się do uszkodzenia samochodu D. P.. Wyjaśnił, że samochodu nie kopał i nie bił się z nikim w pobliżu tego samochodu. Sąd nie dał wiary tym wyjaśnieniom oskarżonego. Z zeznań świadków D. P., A. Z. (2) oraz M. P. i P. P. wynika jasno, że oskarżony najpierw przepychał się z nieustaloną osobą popychając ją na samochód, a następnie kilkakrotnie kopnął ten pojazd. Po tym zajściu samochód miał uszkodzenia. Zeznania świadków były jasne, kategoryczne i wzajemnie się uzupełniały. Były też zgodne z protokołem oględzin tego samochodu.

Oskarżony P. K. nie przyznał się do zarzutu spowodowania obrażeń ciała u K. G. (2). Sąd nie dał wiary tym wyjaśnieniom. Świadkowie K. G. (2), A. Z. (2), G. C., A. Z. (1), K. F., M. S. (2), K. Z. oraz K. S. (4) kategorycznie zeznali, że oskarżony bez żadnego powodu uderzył pokrzywdzonego. Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków. Fakt uderzenia K. G. (2) przez oskarżonego (...) częściowo potwierdzili w swoich wyjaśnieniach oskarżeni P. K. i K. S. (1).

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka M. S. (1) świadek konsekwentnie zeznawała, że wyszła przed salę razem z innymi uczestnikami 18-nastki gdy poinformowano gości, że ktoś bije P. B.. Widziała, że przed salą jest zamieszanie i chciała uspokoić oskarżonego K.. Podeszła do niego i została uderzona pięścią w twarz. Doznała stłuczenia twarzy w okolicy lewego kąta żuchwy. Zeznania tego świadka były spójne i kategoryczne. Fakt, że świadek wypila niewielką ilość alkoholu nie wpłynął, zdaniem Sądu, na jej zdolność postrzegania. Ponadto inni świadkowie również widzieli moment uderzenia, a potem widzieli jak pokrzywdzonej leci krew z ust. Zeznania świadka były zgodne z zeznaniami jej matki świadka W. S., której Sąd również dał wiarę. W. S. potwierdziła, że jej córka miała obrażenia ciała i mówiła, że została uderzona przez oskarżonego i korzystała z pomocy lekarskiej.

Sąd dał również wiarę zeznaniom świadka K. G. (2). Świadek potwierdził, że w kwietniu 2014r został uderzony bez powodu przez P. K.. Zeznania te były jasne, kategoryczne i uzupełniały się z zeznaniami świadków A. Z. (1) i K. S. (4), którym Sąd dał wiarę. Ponadto świadek G. widział jak oskarżony J. S. uderzał P. B.. Widział też pod remizą pozostałych oskarżonych. Świadek zna oskarżonych, ponieważ wszyscy są mieszkańcami Z. i są w podobnym wieku. Widział też jak M. S. (1) uderzył jakiś mężczyzna, ale był za daleko by go rozpoznać. Zeznania tego świadka były jasne i uzupełniały się z zeznaniami pozostałych świadków.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka D. P.. Świadek ten potwierdził, że początkowo przyszli w okolice remizy niezaproszeni młodzi mężczyźni ze Z. i prowokowali jakieś zajście. Zostali wyproszeni. Potem widział jak przyszli wszyscy oskarżeni i ich koledzy. Na parkingu przed remizą oskarżeni awanturowali się i byli agresywni. Świadek potwierdził, że jego samochód został uszkodzony i koszt naprawy wyniesie 500zł. Świadek przedstawił wycenę naprawy tego samochodu.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka A. Z. (2), który potwierdził, że widział jak wszyscy oskarżeni byli agresywni. Widział też jak oskarżony (...) uszkodził samochód należący do D. P. (k.176). Z opowiadania syna A. i K. S. (4) świadek wiedział też o pobiciu K. G. (2) przez oskarżonego (...) w kwietniu 2014r. Zeznania tego świadka były spójne i uzupełniały się z zeznaniami pozostałych świadków.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka K. S. (3). Świadek widziała młodych mężczyzn, którzy kopali leżącego mężczyznę. Potem widziała jak oskarżony W. K. uderzył pięścią w twarz M. S. (1). Widziała to z odległości około 2 metrów i nie miała wątpliwości co do przebiegu zdarzenia. Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka w całej rozciągłości.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków E. K.. Świadek widziała początek zajścia pomiędzy P. B. i J. S.. Widziała jak P. B. został przez oskarżonego uderzony. Potem doszły do P. B. inne osoby i też go biły. Świadek nie był w stanie jednak ich rozpoznać. E. K. nie знаła osobiście oskarżonych, na dworze było ciemno, a niektórzy młodzi mężczyźni mieli na głowach kaptury. Ponadto E. K. widząc początek bójki pobiegła na salę i zaalarmowała pozostałych uczestników imprezy.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka P. B.. Świadek potwierdził, że oskarżeni prowokowali go do bójki. Najpierw przyszedł oskarżony J. S. z kolegami. Potem J. S. przyszedł z pozostałymi oskarżonymi i innymi kolegami i wtedy na początku uderzył go J. S.. Potem świadek próbował z oskarżonymi i ich kolegami rozmawiać. J. S. prowokował go jednak słownie i uderzył go ponownie (k.20). Potem uderzył go K. S. (1) oraz oskarżeni W. K. i P. K.. Był też przez oskarżonych kopany. Zdarzenie było dynamiczne i od strony remizy wkrótce wybiegli uczestnicy 18-nastki i starali się skłonić oskarżonych i ich kolegów do opuszczenia terenu remizy. Zeznania tego świadka były jasne, kategoryczne i odnośnie obrażeń jakich świadek doznał zgadzały się z dokumentacją lekarską.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka P. C.. Świadek ten widział jak oskarżony J. S. uderzył P. B.. Potem widział jak P. B. był bity i kopany przez jeszcze inne osoby, ale zajście było dalej, a świadek pobiegł po pomoc. W dalszej części zajścia P. C. widział jak oskarżony W. K. uderzył pięścią w twarz M. S. (1). Zeznania tego świadka były spontaniczne i uzupełniały się między innymi z zeznaniami M. S. (1) i P. B..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka D. K. (k.344 i k.42-43). Świadek widział jak do P. B. podbiegł oskarżony J. S. i nagle uderzył go pięścią w twarz. Potem słownie prowokował go do bójki. Gdy P. B. zszedł ze schodów żeby uspokoić J. S. to został uderzony przez wszystkich oskarżonych. Świadek kategorycznie zeznał, że P. B. bili J. S., K. S. (1), P. K. i W. K.. Zeznania świadka były jasne, kategoryczne. Świadek jako mieszkaniec Z. znał oskarżonych. Świadek potwierdził, że oprócz oskarżonych były tam również inne osoby, ale oni nie bili P. B.. Po zajściu świadek widział jak pokrzywdzony miał zakrwawioną twarz i koszulkę. Zeznania świadka były jasne. Świadek zareagował adekwatnie do sytuacji i widząc kilkanaście obcych osób i agresję oskarżonych zadzwonił na policję. Świadek nie miał wątpliwości, że w zajściu brali udział wszyscy oskarżeni i wymienił ich spontanicznie z imienia i nazwiska. Zeznania tego świadka były logiczne i konsekwentne.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków J. P. i S. Z.. Świadców ci byli uczestnikami 18-nastki. Potwierdzili, że widziały wszystkich oskarżonych i potwierdziły, że byli oni agresywni i zachowywali się arogancko. Nie widziały pobicia P. B., ponieważ za późno wyszły z sali, gdzie trwała zabawa. Ponadto osoby atakujące miały na głowach kaptury. Uczestnicy zajścia mówili im później, że P. B. pobili oskarżeni. Obie widziały jak M. S. (1) leciała krew z ust i od uczestników zajścia słyszały, że uderzył ją oskarżony (...). Zeznania tych świadków były jasne, kategoryczne i wzajemnie się uzupełniały. Były też zgodne z zeznaniami między innymi świadków B. Z., M. P. i P. P..

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków A. K. i D. N.. Świadców ci nie widzieli bezpośredniego przebiegu zajścia. Widziały jedynie jak młody mężczyzna jest kopany przez innych mężczyzn, ale nie były w ich stanie rozpoznać. A. K. i D. N. wyszły przed salę w czasie gdy była ogólna szamotanina. Widziały jednak jak M. S. (1) leciał z ust krew i poszły z nią do toalety. Tam M. S. (1) powiedziała im, że uderzył ją oskarżony W. K.. Świadek A. K. zeznała również, że słyszała, iż oskarżony P. K. uderzył bez powodu K. G. (2). Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków w całej rozciągłości. Zeznania te były jasne i wzajemnie się uzupełniały. Były też zgodne z zeznaniami M. S. (1) i K. G. (2).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka K. S. (5). Świadek widziała pierwszą część zajścia przed północą. Potem widziała jak pod remizę ok.2.00 przyszli oskarżeni. Widziała jak oskarżony J. S. uderzył P. B.. Nie widziała jednak kto bił go dalej. Świadek potwierdziła jednak, że P. B. był bity również przez inne osoby. Świadek S. widziała też jak oskarżony W. K. uderzył M. S. (1) pięścią w twarz. Świadek była blisko zajścia i wraz z M. S. (1) prosiły tego oskarżonego by się uspokoił. Oskarżony jednak w odpowiedzi uderzył pokrzywdzoną. Świadek na rozprawie miała problem z rozpoznaniem oskarżonych, ale od zajścia minął ponad rok i pewne szczegóły mogły ulec zapomnieniu. Zeznania świadka były kategoryczne i zgadzały się z zeznaniami innych uczestników 18-nastki.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. Z. (1), którego gośćmi byli uczestnicy imprezy. Świadek potwierdził, że ma zatargi z oskarżonymi, którzy krytykują jego sposób bycia i ubierania. Świadek potwierdził, że głównymi uczestnikami zajścia byli oskarżeni, których wymienił z imienia i nazwiska. Nie widział jednak początku zajścia, ponieważ był na sali i się bawił. Jego ojciec i wujkowie wezwali policję. Zeznania tego świadka były jasne i kategoryczne. Uzupełniały się również z zeznaniami większości świadków.

Sąd częściowo dał wiarę zeznaniom świadka G. C.. Świadek na rozprawie zeznał, że nie jest pewny czy widział jak W. K. uderzył M. S. (1) w twarz. Nie był też pewien kto uderzał P. B.. W toku postępowania przygotowawczego świadek jednak opisał przebieg zajścia (k.105) i tym zeznaniom Sąd dał wiarę. Świadek po odczytaniu podtrzymał te zeznania. Ponadto w dochodzeniu świadek zeznał krótko po zajściu, a przesłuchanie na rozprawie miało miejsce po ponad roku od zdarzenia. Ponadto świadek był wyraźnie zdeprymowany faktem, że musi zeznawać na jawnej rozprawie w obecności oskarżonych.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka K. F.. Świadek potwierdziła, że widziała jak oskarżony J. S. ze swoimi kolegami prowokowali P. B. do bójki około godziny 22.00. Wtedy do zdarzenia nie doszło, ponieważ interweniowali dorośli uczestnicy imprezy. Oskarżony J. S. z pozostałymi oskarżonymi i kolegami wrócili około godziny 2.00. Wtedy jednak świadek nie widziała szczegółów zajścia. Zbyt późno wyszła z sali i widziała jedynie wiele szarpiących się osób. Świadek potwierdziła, że widziała jak M. S. (1) z ust leciała krew i mówiła, że uderzył ją oskarżony K.. K. F. potwierdziła również,

że z relacji K. G. (2) wie, że w kwietniu 2014 K. G. (2) uderzył oskarżony (...). Świadek widziała, że po tym zajściu K. G. (2) miał opuchniętą twarz. Zeznania tego świadka były jasne i kategoryczne.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka M. P., który na imprezie pełnił funkcję didżeja. Świadek nie spożywał żadnego alkoholu i wyszedł z sali razem z innymi uczestnikami. Świadek ten zeznał, że widział jak M. S. (1) leciała krew z ust. Potem świadek obserwował jak oskarżony (...) popychał jednego z uczestników przyjęcia na samochód, a następnie kopie ten samochód. Świadek dane personalne oskarżonego ustalił w rozmowie z innymi uczestnikami zajścia. Na rozprawie świadek jednak właściwie rozpoznał oskarżonego (...) (k.378v). Zeznania świadka były jasne, kategoryczne i rzeczowe. Świadek był zaskoczony przebiegiem zajścia i oburzony postawą osób, które swoim zachowaniem zakłóciły imprezę.

Sąd dał wiarę w całej rozciągłości zeznaniom świadka P. P.. Świadek potwierdził, że oskarżony J. S. prowokował do bójki P. B. około godziny 22.00. Wtedy jednak nie doszło do rękoczynów. Oskarżony J. S. wrócił z pozostałymi oskarżonymi i kolegami około godziny 22.00 i wtedy doszło do pobicia P. B.. Pierwszy uderzył oskarżony J. S., a potem dołączyli się oskarżeni K. S. (1), W. K. i P. K.. Potem w czasie dalszej szamotaniny świadek P. P. widział jak oskarżony W. K. uderzył M. S. (1) w twarz. Widział również jak oskarżony P. K. kopiąc uszkodził stojący na parkingu samochód marki F. (...). Zeznania tego świadka były jasne i kategoryczne. Świadek znał oskarżonych, rozpoznał ich pomimo tego, że mieli na głowach kaptury i mógł przekonująco zrelacjonować przebieg zdarzeń. Świadek stał na górze schodów skąd była dobra widoczność.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków T. P. i W. P.. Świadkowie ci nie widzieli bójki. Widzieli jedynie obrażenia ciała jakich doznali M. S. (1) i P. B.. Świadkowie konsekwentnie twierdzili, że wszyscy oskarżeni, których wymienili z imienia i nazwiska byli wulgarni i arogancy. Odgrązali się też świadkom. Mieli pretensje, że któryś z gości poinformował o niewłaściwym zachowaniu braci S. ich ojca. Oskarżeni i ich koledzy opuścili teren remizy dopiero po interwencji dorosłych uczestników imprezy. Zeznania tych świadków były jasne i kategoryczne. Świadkowie ci zeznawali spontanicznie wyrażając oburzenie postawą oskarżonych. Ich zeznania wzajemnie się uzupełniały.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka P. W. (1). Świadek widział zajście. Widział jak przyszło w okolice remizy 10-15 młodych mieszkańców Z. w bluzach z kapturami i zachowywali się agresywnie. Świadek widział jak oskarżony J. S. zaatakował P. B.. Potem do pobicia dołączył się oskarżony K. S. (1). P. B. były też inne osoby, ale świadek ich nie rozpoznał. Braci S. świadek znał, ponieważ byli jego sąsiadami. Zeznania tego świadka były jasne i wyważone. Świadek relacjonował zdarzenie nie kierując się emocjami.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka B. Z.. Świadek nie widział by oskarżeni bili P. B., ale wszystkich oskarżonych widział w czasie zajścia pod salą. Wszyscy oskarżeni byli agresywni. Zeznania tego świadka były jasne i kategoryczne. Uzupełniały się również z zeznaniami pozostałych gości 18-nastki.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka K. Z.. Świadek była współorganizatorem przyjęcia. Nie widziała zajścia ale od gości wie, że w wyniku zdarzenia obrażeń ciała doznał P. B. i M. S. (1). Oskarżonych świadek jednak nie znała. Sąd uznał, że zeznania tego świadka są jasne i niesporne.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka K. S. (4). Świadek widziała, że P. B. był bity przez czterech mężczyzn, z których rozpoznała jedynie P. K., którego wcześniej widziała. Zdarzenie było dynamiczne i świadek mogła nie widzieć szczegółów. Świadek potwierdziła również kategorycznie, że w kwietniu 2014r oskarżony P. K. uderzył bez powodu K. G. (2). Do uderzenia doszło gdy K. G. (2) powiedział oskarżonemu cześć. Zeznania tego świadka były jasne i uzupełniały się z zeznaniami K. G. (2).

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka R. Z.. Świadek rozmawiał z oskarżonym J. S. przed północą i potem zadzwonił do ojca oskarżonych S. informując go o zachowaniu synów. W czasie zajścia po północy świadek nie widział momentu pobicia P. B. i uderzenia M. S. (1). Został jedynie obrażony przez oskarżonych J. i K. S. (1) za to, że zadzwonił

do ich ojca. Zeznania świadka były jasne i uzupełniały się z zeznaniami świadków uczestników 18-nastki. Postawa świadka wskazywała na to, że nie miał on zamiaru zaszkodzić oskarżonym, a załatwić rzekomy spór polubownie.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka B. R., który twierdził, że w czasie pierwszego zajścia przed północą oskarżony J. S. i jego koledzy zostali zaatakowani przez uczestników 18-nastki i doznali obrażeń ciała w postaci otarć i zacerwienia twarzy. Żaden z innych świadków nie potwierdził tej okoliczności. Pozostali świadkowie pierwszego zajścia i sami oskarżeni nie mówili by doszło wtedy do użycia siły fizycznej wobec kogokolwiek. Zeznania tego świadka były zupełnie odosobnione. B. R. jest kolegą oskarżonych i w swoich zeznaniach, zdaniem Sądu, dążył do umniejszenia ich roli w zajściu. Sąd dał wiarę twierdzeniom tego świadka, że po zajściu, które miało miejsce ok. 2.00 oskarżeni i ich koledzy musieli uciekać. Spowodowane to było jednak tym, że to oskarżeni sprowokowali konfrontację z gośćmi 18-nastki, a w szczególności z P. B..

Sąd częściowo dał wiarę zeznaniom świadka S. N.. Świadek ten potwierdził, że początkowa część zajścia była przed północą. Sąd nie dał wiary jego twierdzeniom, że to uczestnicy imprezy byli arogancy. Zasadniczej części zdarzenia w czasie, której doszło do pobicia, świadek N. jednak nie widział, ponieważ przed północą poszedł do domu.

Sąd częściowo dał wiarę zeznaniom świadka D. Z. (2). Świadek był razem z oskarżonym J. S. pod remizą przed północą i potem przyszedł ponownie z pozostałymi oskarżonymi i innymi mieszkańcami Z.. Świadek potwierdził, że doszło do bójki, ale szczegółów nie podał zasłaniając się niepamięcią. Świadek ten jest kolegą oskarżonych i, zdaniem Sądu, nie chciał składać obciążających zeznań.

Sąd częściowo dał wiarę zeznaniom świadka B. N.. Świadek ten zeznał, że był pod remizą grupą znajomych wśród których był oskarżony J. S.. Świadek ten twierdził, że ktoś zaczepiał J. S. i później byli popychani. Zeznania te są jednak odosobnione. Zauważyć też należy, że świadek N. poszedł po pierwszym zajściu do domu i nie widział co działo się ok.2.00.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. M. (2) złożonym w toku dochodzenia (k.123-124). Świadek potwierdził, że oskarżeni szarpali się z pokrzywdzonym P. B.. Słyszał też, że M. S. (1) uderzył oskarżony W. K.. Na rozprawie świadek nie potwierdził jednak swoich zeznań i podkreślił, że na policji żadnych zeznań nie podpisywał. Sąd jednak twierdzeniom tym nie dał wiary. Świadek na rozprawie złożył podpisy (k.394), które zdaniem Sądu są tożsame z podpisami widniejącymi na protokołach przesłuchania świadka (k.122-124). Przesłuchany w charakterze świadka funkcjonariusz policji M. Ż. (k.412v-413) kategorycznie twierdził, że gdyby świadek odmówił podpisania protokołu to on sporządziłby stosowną adnotację w protokole. W przedmiotowej sprawie taka sytuacja jednak nie miała miejsca. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka Ż. w całej rozciągłości. Biorąc pod uwagę całokształt sprawy Sąd uznał, że świadkowi M. było trudno przyznać przed oskarżonymi, że w toku dochodzenia złożył obciążające ich zeznania i dlatego wycofał się z nich w toku postępowania sądowego. Zauważyć jednak należy, że zeznania tego świadka nie miały istotnego znaczenia w sprawie.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka M. K.. Świadek jest kolegą oskarżonych i zeznał, że nie widział by którykolwiek z oskarżonych kogoś bił, a cały czas był z oskarżonymi. Nie widział też by oskarżony J. S. uderzył P. B., a do tego zdarzenia oskarżony J. S. się przyznał. Świadek powiedział, że jedna kobieta widząc ich pobiegła po resztę gości. Gdyby świadek myślał racjonalnie i gdyby oskarżeni i ich koledzy nie chcieli sprowokować zamieszania to wtedy mogli się wycofać i wrócić do miasta. Świadek K. w swoich zeznaniach chciał, zdaniem Sądu, wybielić oskarżonych i umniejszyć ich rolę w przestępstwie.

Zeznania świadka M. S. (2) nie wniosły do sprawy żadnych nowych okoliczności. Świadek zeznając na rozprawie (k.379v) twierdził, że podpisy na protokole przesłuchania świadka z dochodzenia (k.107-108) nie są jego podpisami. Z protokołów wynika jednak jedynie to, że świadka nie było w okolicach remizy w czasie gdy doszło do pobicia P. B.. Świadek obciążył jedynie w czasie dochodzenia oskarżonego P. K. mówiąc, że widział jak te oskarżony uderza K. G. (2). Nie było żadnych powodów do zmiany lub przerabiania protokołu w sytuacji gdy zeznania świadka S. nie były ani

znaczącymi, ani decydującymi w tej sprawie. Zeznania świadków K. G. (2), K. S. (4) i A. Z. (1) szczegółowo opisywały przebieg zdarzenia.

Zeznania świadka P. W. (2) (k.379v) nie wniosły do sprawy żadnych nowych okoliczności. Świadek był na 18-nastce i wyszedł przed salę. Twierdzi, że uderzył się o znak drogowy i doznał urazu nosa i korzystał z pomocy lekarskiej. Nie widział kto i z kim się bił.

Sąd uznał za wiarygodną opinię biegłego lekarza w zakresie obrażeń ciała jakich doznali M. S. (1) i P. B.. Opinie te były kategoryczne i zgadzały się z dokumentacją medyczną dołączoną do akt sprawy. Strony nie podważały tej opinii w toku postępowania.

Za wiarygodny Sąd uznał pozostały materiał dowodowy zebrany w sprawie. Dokumenty wystawione zostały przez upoważnione do tego instytucje, a ich autentyczność i treść nie była podważana przez strony.

Sąd uznał, że oskarżeni **J. S., K. S. (1), P. K. i W. K.** działając wspólnie i w porozumieniu uderzali rękoma po całym ciele i kopali P. B.. Oskarżeni spowodowali u niego obrażenia ciała na okres poniżej 7 dni i narazili go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo wystąpienia ciężkich obrażeń ciała. Czyn oskarżonych wyczerpał, zdaniem Sądu, znamiona przestępstwa z art.158§1kk. Oskarżeni działali publicznie. W przyjęciu brało udział 65 osób. Oskarżeni działali bez powodu, okazując rażące lekceważenie porządku prawnego. Sąd przyjął więc, że czyny oskarżonych miały charakter chuligański. Za te czyny na podstawie art.158§1kk w związku z art.57a§1kk Sąd skazał wszystkich oskarżonych na kary po 3 miesiące pozbawienia wolności. Przy wymiarze tych kar Sąd wziął pod uwagę, że oskarżeni działali w sposób zaplanowany i sami prowokowali zajście. Przyszli na prywatną imprezę, zachowywali się prowokacyjnie i wyzywająco. Nie mieli wcześniej zatargów z pokrzywdzonym P. B. lub innym uczestnikiem urodzin. Pokrzywdzony również w żaden sposób nie dał powodu do ataku.

Odnośnie oskarżonego **K. S. (1)** Sąd uznał, że nie był on dotychczas karany i nie był prowodyrem zajścia. Kara 3 miesięcy pozbawienia wolności będzie, zdaniem Sądu, adekwatna do stopnia jego zawinienia.

Na podstawie art.69§1 i 2kk oraz art.70§2kk Sąd wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego K. S. (1) warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby. Oskarżony w chwili czynu miał 20 lat. Jest więc sprawcą młodocianym. Okres próby jest więc minimalny.

Zgodnie z art.73§2kk Sąd zobligowany był do oddania oskarżonego K. S. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

Na podstawie art.46§2kk Sąd zobligowany był do orzeczenia nawiązki na rzecz pokrzywdzonego P. B.. Oskarżony K. S. (1) dopuścił się przestępstwa o charakterze chuligańskim. Orzeczenie nawiązki było więc obligatoryjne. Sąd uznał, że w sytuacji gdy oskarżeni działali wspólnie zasadnym będzie zasądzenie nawiązki w kwocie 300zł. Oskarżony nie pracuje, a pokrzywdzony nie doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu. Kwota 300zł nawiązki, choć symboliczna, będzie wystarczającą dolegliwością.

Odnośnie oskarżonego **J. S.** przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę, że to właśnie ten oskarżony był inicjatorem zajścia. J. S. wraz z kolegami przyszedł w okolice remizy najpierw około godziny 21.00, a potem wrócił z oskarżonymi i kolejnymi kolegami. Z drugiej strony oskarżony przyznał się do uderzenia P. B. i przeprosił go za zajście. Nie był też dotychczas karany. Z tych względów Sąd wymierzył J. S. karę taką samą jak pozostałym oskarżonym.

Na podstawie art.69§1 i 2kk oraz art.70§2kk Sąd wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego J. S. warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby. Oskarżony jest sprawcą młodocianym. Okres próby jest więc również w jego sytuacji minimalny.

Zgodnie z art.73§2kk Sąd zobligowany był do oddania oskarżonego J. S. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Oskarżony, jak wynika z zeznań świadków, jest osobą impulsywną. Powinien więc być kontrolowany przez kuratora. Jakikolwiek naruszenie porządku prawnego w okresie próby może skutkować zarządzeniem wykonania kary.

Na podstawie art.46§2kk Sąd zobligowany był do orzeczenia nawiązki na rzecz pokrzywdzonego P. B.. Oskarżony J. S. dopuścił się przestępstwa o charakterze chuligańskim. Orzeczenie nawiązki było więc obligatoryjne. Sąd uznał, że w sytuacji gdy oskarżeni działali wspólnie zasadnym będzie zasądzenie nawiązki w kwocie 300zł. Oskarżony nie pracuje, a pokrzywdzony nie doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu. Kwota 300zł nawiązki, choć symboliczna, będzie wystarczającą dolegliwością dla oskarżonego.

Oskarżony **W. K.** uderzając pięścią w twarz M. S. (1) i powodując u niej obrażenia ciała na okres poniżej 7 dni wyczerpał swoim działaniem znamiona przestępstwa z art.157§2kk. Oskarżony działał publicznie, bez powodu i okazując rażące lekceważenie porządku prawnego. Czyn miał więc charakter chuligański. Za ten czyn na podstawie art.157§2kk w związku z art.57a§1kk Sąd skazał go na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności. Przy wymiarze tej kary Sąd wziął pod uwagę, że oskarżony uderzył pokrzywdzoną nie mając do tego żadnego powodu. M. S. (1) powiedziała tylko żeby się uspokoił, a on uderzył ją pięścią w twarz powodując krwawienie. Wymierzenie innego rodzaju kary w takiej sytuacji byłoby nadmierną łagodnością.

Zgodnie z art.85kk i art.86§1kk Sąd zobligowany był do wymierzenia oskarżonemu W. K. kary łącznej. Sąd uznał, że karą adekwatną do zawinienia za oba czyny będzie kara łączna 4 miesięcy pozbawienia wolności. Oskarżony nie był dotychczas karany, ale z przebiegu zdarzeń wynika, że ma on problem z opanowaniem swoich emocji.

Na podstawie art.69§1 i 2kk oraz art.70§2kk Sąd wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego W. K. warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby. Oskarżony jest sprawcą młodocianym. Okres próby jest więc minimalny. Zauważyć też należy, że jeżeli oskarżony nie będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności popełni ponownie przestępstwo Sąd będzie mógł zarządzić mu wykonanie kary.

Zgodnie z art.73§2kk Sąd zobligowany był do oddania oskarżonego W. K. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Kurator będzie nadzorował oskarżonego i sygnalizował Sądowi ewentualne nieprawidłowości.

Na podstawie art.46§2kk Sąd zobligowany był do orzeczenia nawiązek na rzecz pokrzywdzonych P. B. i M. S. (1). Oskarżony W. K. dopuścił się przestępstw z art.158§1kk i art.157§2kk o charakterze chuligańskim tj. w związku z art.57a§1kk. Orzeczenie nawiązek było więc obligatoryjne. Sąd uznał, że w sytuacji gdy wszyscy oskarżeni w stosunku do P. B. działali wspólnie zasadnym będzie zasądzenie nawiązki na rzecz P. B. w kwocie 300zł. Odnośnie M. S. (1) Sąd uznał, że oskarżony powinien zapłacić nawiązkę w kwocie 500zł. Pokrzywdzona doznała obrażeń ciała, korzystała z opieki lekarskiej i przyjmował tylko płynne pokarmy. W. K. uderzył niespodziewając się ataku młodą kobietę i nie wyraził żadnej skruchy. Oskarżony nie pracuje. Ma jednak 20 lat i powinien poczynić starania by zapłacić pokrzywdzonym zasądzone nawiązki.

Oskarżony **P. K.** uderzając bez powodu, publicznie K. G. (2) w twarz i powodując u niego obrażenia ciała na okres poniżej 7 dni wyczerpał swoim działaniem znamiona występku z art.157§2kk w związku z art.57a§1kk. Za ten czyn na podstawie tych przepisów Sąd skazał go na karę 1 miesiąca pozbawienia wolności. Przy wymiarze tej kary Sąd wziął pod uwagę, że osoby będące z oskarżonym nie zareagowały na jego zachowanie, a pokrzywdzony uciekł. Zawiadomił organy ścigania dopiero po zajściu, które miało miejsce na 18-nastce A. Z. (1).

Sąd uznał, że oskarżony P. K. kopiąc i popychając nieustaloną osobę na samochód marki F. (...) będący własnością D. P. spowodował uszkodzenia tego samochodu w postaci uszkodzenia lakieru i wgniecenia na tylnych lewych drzwiach oraz pęknięcie zderzaka. Wartość strat wyniosła 500zł. Czyn oskarżonego wyczerpał więc znamiona przestępstwa z art.288§1kk. Za ten czyn na podstawie tego przepisu Sąd skazał go na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. Przy wymiarze tej kary Sąd wziął pod uwagę, że oskarżony działał bezmyślnie i prymitywnie. Nawet jeżeli doszło do

konfrontacji z nieustaloną osobą to nie było powodów do uszkodzenia cudzej rzeczy. Świadkowie zeznali zgodnie, że oskarżony (...) na końcu zajścia kopał samochód.

Zgodnie z art.85kk i art.86§1kk Sąd zobligowany był do wymierzenia oskarżonemu P. K. kary łącznej. Sąd uznał, że kara łączna 5 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia jego zawinienia za trzy czyny. Oskarżony nie był dotychczas karany i jest sprawcą młodocianym. Orzeczona kara będzie, zdaniem Sądu, dla niego wystarczająco dolegliwa.

Na podstawie art.69§1 i 2kk oraz art.70§2kk Sąd wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego P. K. warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby. Oskarżony jest sprawcą młodocianym. Okres próby jest więc minimalny. Zauważyć też należy, że jeżeli oskarżony nie będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności popełni ponownie przestępstwo, Sąd będzie mógł zarządzić mu wykonanie kary.

Zgodnie z art.73§2kk Sąd zobligowany był do oddania oskarżonego P. K. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Kurator będzie nadzorował oskarżonego i sygnalizował Sądowi ewentualne nieprawidłowości w jego zachowaniu.

Na podstawie art.46§2kk Sąd zobligowany był do orzeczenia nawiązki na rzecz pokrzywdzonego P. B. i K. G. (2). Oskarżony P. K. dopuścił się przestępstw o charakterze chuligańskim. Orzeczenie nawiązek było więc obligatoryjne. Sąd uznał, że w sytuacji gdy oskarżeni w stosunku do P. B. działali wspólnie zasadnym będzie zasądzenie nawiązki w kwocie 300zł. Odnośnie K. G. (2) Sąd uznał, że wystarczająca będzie nawiązka w kwocie 200zł.

Na podstawie art.46§1kk Sąd zobowiązał oskarżonego P. K. do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłacenie pokrzywdzonemu D. P. kwoty 500zł. Oskarżony spowodował uszkodzenia pojazdu na kwotę 500zł i taką kwotę powinien, zdaniem Sądu, pokrzywdzonemu zwrócić.

Zgodnie z art.624§1kpk Sąd zwolnił wszystkich oskarżonych od ponoszenia kosztów postępowania. Na dzień wydania wyroku wszyscy oskarżeni nigdzie nie pracowali i pozostają na utrzymaniu rodziców. Mają 19 i 20 lat. Nie mają majątku. Obciążanie ich kosztami postępowania byłoby dla nich nadmiernie uciążliwe, a ewentualna egzekucja komornicza byłaby bezskuteczna.

Sąd zasądził, na podstawie §14 ust.2 pkt.1 i §16 (Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z sprawie opłat za czynności adwokackie z 28.09.2002r (t.j. Dz. U. z 2013 poz.461 z późniejszymi zmianami), od Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Krotoszynie, na rzecz adwokatów H. K. (1), R. K., T. K. i S. R. kwoty po 974,16zł tytułem obrony oskarżonych z urzędu. Sąd wziął pod uwagę, że w sprawie wyznaczono 7 terminów rozpraw.

/D. W.-M./